

בס"ד עש"ק פרשת שלח לך		
ט"ז סיוון התשע"א שנה ה' – גליון 247		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש ק"ל		
מוצ"ש	הדלקת נרות	
20:29	19:24	באר שבע
20:29	19:11	ירושלים
20:28	19:16	קרית ארבע
20:31	19:27	תל אביב
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות הפרשה

דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית (טו לז).

איתא בנועם מגדים 'ציצית' ר"ת צ'דיק י'בדוק צ'יציותו ת'מיד.

ונראה לדעתי בס"ד, הנה מבואר בספרים הקדושים מתלמידי מרן קוה"ק הבעש"ט זי"ע, וגם בספר נועם מגדים הביא ג"כ שצריך לעשות תשובה על עשיות המצות יותר מן העבירות, והנה מבואר ברש"י ז"ל כי ציצית מספר תרי"ג. ולכן קוראים צדי"ק לזה המקיים את כל התורה. וזה לדעתי הרמז דציצית"ת הוא ר"ת: צ'דיק י'בדוק צ'יציותו ת'מיד, היינו שיעשה תמיד תשובה על המצות אשר נרמזים בציצית, ולא דווקא על שס"ה לא תעשין אלא אף על רמ"ח מצות עשין ג"כ יעשה תשובה, כי אין שיעור וערך בכוונת עשיית המצות לעשות נחת רוח ליוצר בראשית ברוך הוא וברוך שמו. ('פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא).

והנה מתורף דברי קודשו נבוא לשאול מה סמיכות יש לפרשת הציצית שקדם לה מעשה המקושש ומה באה סמיכות עניינים אלו ללמדנו לקח ומוסר בחיינו. והנה בהתבונן במעשה המקושש נראה כי עקר ג' דברים. האחד איסור העברה מרשות לרשות, השני שהיה מעמר את העצים, ושלישית שהיה תולש, ושלתם אסורים בשבת כידוע. ובא המקושש להעמידנו על טעות עמוקה שיש בידי שומרי התורה והמצוות שיש חילוק בין המצוות, ויש גדרי דאורייתא שבהם מקפידים כהנה וכהנה, ולעומתם מצוות דרבנן מקילים בהם עד שבאים לידי ביטול ממש. שהרי שלשת המלאכות הללו שאסרה התורה במלאכות שבת עבר עליהם המקושש בפרהסיא ללמדנו על מצוות הציצית הסמוכה, שמי שאינו נוטל עליו את מצוות הציצית ומחייב את עצמו בזה שלובש בגד ד' כנפות על מנת להתחייב בציצית, שהרי מדאורייתא אינו חייב בזה רק מי שלובש בגד צמר ובו ד' כנפות, [ועיין גמ' מנחות דף כ"א] משים עצמו כאותו מקושש ממש. אלא שהניחו לנו חז"ל הוראה קדושה שבכל בגד יש להטיל ציצית, ופשט מנהג זה בישראל קדישין שחייבו עצמן בהיות הציצית אור המאיר על האדם שיהיה שם את ליבו על מעשיו במצוות עשה וכל שכן בלאוין, וינצל מרדת שחת על ידי קיום מצווה זו, שבפועל מעשה מעיד עליו שתורה מסיני ניתנה זו שבכתב וזו שבע"פ, ולא עוד שהנה המקושש שאמרו עליו שלשם שמים נתכוון [ב"ב קי"ט: תוספות ד"ה אפילו] שנהיה חלוקים עליו ולא נבוא לומר ח"ו שאין חיוב מדאורייתא במי שאין לו בגד צמר בעל ד' כנפות, כשם שרצה הוא במעשיו לומר שהיות ונגזרה עליהם שדור המדבר לא יכנס לארץ בשל חטא המרגלים אינם חייבים במצוות שהרי המדבר מקופ הפקר ולכן אין חיובי המצוות תופשים בו, ולא עוד אלא שחיוב המצוות בחוצה לארץ שהם בבחינת "הציבי לך ציונים" למען לא תשכח תורה מישראל ועיקר קיום המצוות הוא אך ורק בארץ הקודש. [ועיין רש"י דברים י"א, י"ח] לכן פעל ועשה לשם שמים [כנ"ל] למען ישמעו בני ישראל ויראו מלזלזל במצוות דרבנן כמו שנזהרים הם ממצוות דאורייתא. והוא שאמר כ"ק האדמו"ר רי"ח זיע"א, שמצוות הציצית רומזת לאדם שיהא בודק תמיד את מצוות העשה שלו לבל יהיו בהם סיגים וכל שכן באיסורי תורה ודרבנן. ובני ישראל קדישין לא יעשו עוולה ויהיו לובשים בגד ד' כנפות באהבה ושבשמחה ויזכו בכל מכל כל, כנאמר וַעֲשִׂינוּ לְהוֹיָה אֶלְהֵינוּ [שמות פרק י] במספר מכוון "ציצית". אכי"ר.

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 העורך: בן ישי עוזיהו

תרומות – ח"ן בנק הדואר - 20033243

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות רבותינו זיע"א

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָזְוִי נְתַנְהָה רֵאשִׁי וְנִשְׁוֹבָהּ בְּצִדְיָמָה (יד ד)
אפשר לפרש בדרך רמז שזה ידוע ממרן האריז"ל (פע"ח שער חג המצות פ"ז) שמצרים אותיות מצ"ר י"ם. והכוונה שהשכינה הקדושה הוא במערב כמאמרם ז"ל (בבא בתרא כה.), וים הוא במערב בארץ ישראל, וזה צריך כל אדם להתפלל על המצר ים שלא יהיה יותר בגלות, שהקב"ה יאמר די לצרותינו. וזה יהיה רק אם יש אחדות ואהבה ורעות, כי סיבת חורבן בית שני הוא על שנאת חנם כמו שאמרו חז"ל ביומא (ט ע"ב). וזה ידוע מספרים הקדושים (פע"ח שער הלולב פ"א) שישראל אותיות ל"י רא"ש. היינו שהקב"ה נקרא 'ראש' שהוא הראש של כל בני ישראל עם הקודש בכל מקום שהם לטובה ולברכה אכיה"ר. וזה שחשבו לתקן עון המרגלים ואמרו 'ויאמרו איש אל אחיו' שכל אדם היה קורא לחברו 'אחיו' שהיו באהבה ואחדות, 'נתנה ראש' שכל תפלתנו הוא לא על גשמיות רק על רוחניות לתועלת השכינה הקדושה, 'ונשובה מצרימה' שנשוב את הים בחינת השכינה הקדושה שהוא בגלות במצר ולא יהיה עוד בגלות אכיה"ר ירחם השם יתברך במהרה בביג"צ אכיה"ר.
(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות נוצר חסד למהרי"א זיע"א

"כל שרווח הבריות נוזזה הימנינו..." [אבות ג' י]
כי האדם נקרא עולם קטן זה ראש וזה רגל,
ראשי הדור "עיני העדה", וכשראש הדור
מקשר עצמו בדבקות נפלא בהארה גדולה,
ונעשה מרכבה לשכינה, ונמשך עליו שפע
ואור וחיות אלוהות על כל המצות בדבקות
נפלא. וכן תפלתו ותורתו הכל באטר אלהי
ודבקות נפלא. אזי ממנו מתפשט לאנשי דורו
הארה ומוחין להדבקים אליו, או על כל פנים
שאינם שונאים אותו.....".

מאורות סיפורי חסידים ואנשי מעשה

וַיֹּאמֶר הוֹי"ה סִלְחָתִי בְּדַבְרְךָ. (יד כ)

כאשר נסע רבינו רבי יצחק אייזיק מקאמרנא לרבו הקדוש רבי משה מסאווראהן ז"ל, ובחזרתו נסע דרך עיר קראקא, וכל היום התענה, ובא לשם לעת ערב, והיה לו רעבון גדול עד שאחזו בולמוס ר"ל, והוכרח לקנות שם פת עכו"ם עבור עשרה צ"ל שהיה לו, להחיות את נפשו. ואחר האכילה שכב את עצמו על ספסל ארוכה שהיתה שם בבית המזיגה, וכאשר שכב שם איזה דקות, אחזתו אש להבה, ותיכף עמד ממשכבו והתיישב והרהר בעצמו מכח מה הרגיש את החמימות הזאת, והתחיל לבכות בבכיה גדולה, כי מה זו הבהירות אחר אכילת פת עכו"ם, והלך לחוץ והסיר את מלבושיו, ועשה גלגול שלג כמה פעמים.
ובתוך כך שמע קול עגלה שבא לשם, ולבש את עצמו תיכף, והלך לבית המזיגה, ואז בא כ"ק חותני זקיני הרה"ק המפורסם רבינו יוסף מעיר חדש ז"ל בן הרה"ק בעל המאור ושמש, שהיה אז עדיין סוחר, עם עגלה מלאה סחורה, וכאשר ראו זה את זה, שאלו מה הוא עושה שם, שהיו מכירין את עצמן, והשיב לו רבינו. שבא לכאן לעת ערב, ואין לו מכתב תעודה, על כן הוא ממתין, שיזדמן לו איזה חשוב, שיוכל להעביר אותו על הגבול, והשיב לו. שלא ידאג, כי הוא חשוב שם.
ואח"כ שאל את רבינו, מדוע פניך בעצבות ר"ל. והתחיל רבינו לבכות בקול גדול, על הסיבה שאירע לו ר"ל, שהוכרח לאכול פת עכו"ם, וכשהלך לשכב על הספסל אחז אותו בהירות של אש, שלא היה יכול לסבלו, ולשמחה מה זו עושה. ואמר לו שימתין עד שיתפלל תפילת ערבית, ויאכלו שניהם סעודת ערבית, וכן הוה, ובתוך הסעודה אמר לו, אני אספר לך מה שהרגשת בכאן: זה איזה מאות שנים שיצאה גזירה רעה ר"ל לשרוף את התלמוד, והיה בקראקא מלמד אחד גאון וקדוש, ולקח אתו עמו תנ"ך, ובא לזו הבית מזיגה, והתחיל לחזור כל דרשות חז"ל מתוך תנ"ך, שאם ח"ו יתקיים הגזירה, שיוכל להעתיק את כל הש"ס מתוך התנ"ך, והיה בכאן זמן גדול, ומזה היה לך ההרגשה שהרגשת.

כתבי שם

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף ז"ל	נעמי בת חיים ז"ל	שרה בת חיים ז"ל	אברהם בן חיים ז"ל	ציון בן אברהם ז"ל	עזרא בן יוסף ז"ל	אברהם בן יוסף ז"ל